

«Ακόμη 50-50 η πρόκριση»!

Πολύ αισιόδοξος (υπερβολικά, θα μπορούσε να πει κάποιος) παρουσιάστηκε ο Τάκης Λεμονής ενόψει του επαναληπτικού, χωρίς πολλοί να έχουν αντιληφθεί το νόημα ης κουβέντας του: «Δεν μου αρέσει να μπαίνω στη διαδικασία των αριθμών για τις πιθανότητες στη ρεβάνς αλλά αφού με ρωτάτε, η απάντηση είναι ότι έχουμε 50-50 πιθανότητες πρόκρισης», ανέφερε ο Ελλαδίτης προπονητής και εξήγησε λίγο τη σκέψη του: «Θα παίξουμε στο ΓΣΠ με τους οπαδούς μας, που θα μας δώσουν ώθηση. Αν κυνηγήσουμε έξυπνα το γκολ, μπορούμε να πετύχουμε το στόχο μας. Δεν είναι η πρώτη ούτε η τελευταία φορά που θα ανατραπεί τέτοιο σκορ».

Για να γίνει αυτό βέβαια θα πρέπει η προσπάθεια των παικτών του Λεμονή να είναι πολύ μεγαλύτερη απ' ό,τι ήταν ψες. Κι αυτό, έστω κι αν ο πράσινος κόουτς θεωρεί ότι οι παίκτες του έκαναν καλή προσπάθεια: «Είμαι ικανοποιημένος από την προσπάθεια και πιστεύω ότι το σκορ δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Παίξαμε για τη νίκη αλλά δυστυχώς τα λάθη πληρώνονται. Πάντως, για μένα σημασία έχει ότι δεν δεχθήκαμε γκολ από οργανωμένη προσπάθεια του αντιπάλου», είπε σχετικά ο Λεμονής.

Από την πλευρά του, ο Ρουμάνος προπονητής Κριστιν Ντούλα έλεγε: «Τίποτα δεν έχει τελειώσει. Είναι καλό σκορ για εμάς το 2-0 αλλά στην Κύπρο τα πράγματα θα είναι δύσκολα και θα προσεγγίσουμε τον αγώνα λες και το σκορ είναι 0-0. Ήταν σημαντικό παιχνίδι αυτό για τη Βασλούι και προετοιμαστήκαμε κατάλληλα, γιατί ξέραμε ότι η Ομόνοια είναι πολύ καλή ομάδα».

Δεν τη... βρίσκει στα Βαλκάνια

Για άλλη μια φορά η Ομόνοια έφυγε άπρακτη από την περιοχή, απέναντι σε ομάδα που δεν εντυπωσίασε

Αυτό το έργο το έχουμε δει πολλές φορές στο πρόσφατο παρελθόν. Δηλαδή, την Ομόνοια να αντιμετωπίζει στα Βαλκάνια μια ομάδα που δεν αφήνει στο πέρασμά της πολύ καλές εντυπώσεις αλλά ο αντίπαλός της να καταφέρνει να παίρνει το ζητούμενο (νίκη), με τη βοήθεια της μέτριας (μέχρι μοιρολατρικής) εμφάνισης των πράσινων. Να θυμηθούμε τη Νεφτοχιμίκ (2000), τον Ερυθρό Αστέρα (2001), την ΤΣΕΣΕΚΑ Σ. (2004), τη Δυναμό Βουκουρεστίου (2005), τη Λίτεξ Λόβets (2006) και ξανά την ΤΣΕΣΕΚΑ Σ. (2007); Ε, λοιπόν, προσθέστε σ' αυτή τη λίστα και το όνομα της Βασλούι. Μια ρουμανική ομάδα που, όπως φάνηκε ψες, δεν είναι τίποτα το εξαιρετικό πλην όμως έφυγε από το γήπεδο νικήτρια (2-0) κι άντε τώρα η Ομόνοια να παλέψει για να πετύχει τουλάχιστον τρία τέρματα στο ΓΣΠ την ερχόμενη Τρίτη.

Πάντως, αν οι πράσινοι δεν θέλουν να αποχαιρετήσουν την Ευρώπη αρχές Αυγούστου, θα πρέπει να παρουσιαστούν πολύ πιο διεκδικητικοί στη ρεβάνς. Κι όχι απλά διεκδικητικοί αλλά πιο συγκεντρωμένοι, πιο δυνατοί, πιο αποφασιστικοί, πιο «ζωντανοί», πιο ταχείς (σε σκέψη και σε πόδια) και να πρεσάρουν από την αρχή. Στοιχεία που δεν τα είδαμε ψες. Αλλιώς, θα μιμηθούν την Ανόρθωση και θα διακόψουν τη φετινή ευρωπαϊκή τους πορεία άδοξα και πρόωρα. Απέναντι σε μια ομάδα που -επαναλαμβανόμε και τονίζουμε- κάθε άλλο από φόβητρο φαινόταν (και όντως δεν ήταν), η Ομόνοια καλά έκανε και δεν κλείστηκε στην περιοχή της. Παρουσιάστηκε όμως με κτυπητά κενά κυρίως στη μεσοαμυντική ζώνη, ενώ στην άμυνα δεν υπήρχε η κατάλληλη συνεννόηση ειδικά μεταξύ Αλαμπί και Πατσατσόγλου. Αυτές οι δυο αδυναμίες έπαιξαν καθοριστικό ρόλο για τη συνέχεια, αφού οι Ρουμάνοι, που έτσι κι αλλιώς πρέσαραν από την αρχή περισσότερο από τους πράσινους, κυκλοφορούσαν για περισσότερη ώρα στην περιοχή της Ομόνοιας παρά το αντίθετο. Ακόμη κι έτσι πάντως, η Βασλούι δεν φαινόταν να απειλεί ιδιαίτερα. Με κύριο μοχλό τον Γουέσλι, κινέιτο μεν επικίνδυνα αλλά εκτός από το πρώτο της γκολ δεν έφτιαξε άλλη ευκαιρία. Και τι γκολ, ε; Σουτ του Γουέσλι στο αριστερό δοκάρι, στη συνέχεια η μπάλα κτύπησε στο δε-

ΒΑΣΛΟΥΙ - ΟΜΟΝΟΙΑ 2-0 (1-0)

Σκόρερ: Τεμπαντζέρα 20', 55', **Κίτρινες:** Μπούχους, Μπαλάτσε (Βασλούι), Κασέκε, Αλαμπί, Κωνσταντίνου (Ομόνοια), **Διαιτητής:** Μακκόντοναλτ (Σκωτία), **Θεατές:** 7.000

ΒΑΣΛΟΥΙ: Μπούσιακ - Μπούχους, Κανού, Ζουμπάρ, Μπαλάτσε - Γκέρλεμ (78' Τζιγγκιόβιαν), Λουμπίνκοβιτς (68' Κάρλοβιτς), Γκέντσεφ, Μπουρτουζιάν - Γουέσλι, Τεμπαντζέρα (73' Γιόβανοβιτς).

ΟΜΟΝΟΙΑ: Κοτσώλης - Ντάβιντσον, Αλαμπί, Πατσατσόγλου, Χαραλάμπους - Ζλόγκαρ, Κασέκε (76' Κωνσταντίνου), Αγκουιάρ, Χριστοφή (66' Εφραίμ), Αλωνεύτης - Ζουράφσκι.

ξι δοκάρι και ο Τεμπαντζέρα κέρδισε το ριμπάουντ και άνοιξε το σκορ (20'). Όπως ήταν φυσικό, η Ομόνοια επηρεάστηκε από το γκολ αυτό για αρκετά λεπτά και έχασε τα «πατήματά» της. Έδειξε ωστόσο ότι μπορούσε να φτάσει κοντά στο γκολ. Με ανάπτυξη από τα άκρα (Ζουράφσκι, Αλωνεύτης), οι παίκτες του Τάκη Λεμονή προσπάθησαν περισσότερο στον αέρα να δημιουργήσουν κάποια απειλή. Και είναι γεγονός ότι στα ψηλά η Ομόνοια φαινόταν καλύτερη. Οι παίκτες της κέρδιζαν συχνά - πυκνά κεφαλίες αλλά αν εξαιρεθεί αυτή του Ζουράφσκι (9'), οι υπόλοιπες δεν ανησύχησαν τον Μπούσιακ. Μήπως αν ήταν παρών από την αρχή ο Κωνσταντίνου («μάννα» στον αέρα) η κατάσταση να ήταν διαφορετική; Χμ! Δεν θα το μάθουμε ποτέ. Το σύγγραφο είναι ότι ο Χριστοφή δεν ήταν η ιδανική λύση σ' εκείνο τον τομέα.

Η Ομόνοια στο πρώτο ημίχρονο έπαιξε με κρυφό κυνηγό τον Ζλόγκαρ και να μην επιθετικά η παρουσία του Σλοβένου έδωσε λύσεις, αλλά υπέρ της 1-0 ήταν πολύ εύθραυστο αποτέλεσμα γεγονός ότι ο Κασέκε ήταν μόνος του στα αμυντικά καθήκοντα της μεσαίας γραμμής δημιουργήσε κάποια προβλήματα, που έδωσαν την ευκαιρία στους Ρουμάνους να ελέγξουν τον χώρο.

Εν πάση περιπτώσει, χωρίς να είναι καλύτε-

ΒΑΣΛΟΥΙ

ΑΠΟΣΤΟΛΗ

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΛΛΙΑΣ

ρη, η Βασλούι έφυγε για τα αποδυτήρια με 1/1 σε τελικές προσπάθειες. Επέστρεψε όμως για το δεύτερο ημίχρονο πολύ πιο ορεξάτη από την Ομόνοια. Επιδίωξε να πετύχει γρήγορα δεύτερο γκολ, αφού ήξερε ότι το πρώτο γκολ, αφού έπαιξε με τον Κοτσώλη να βλέπει την μπάλα να καταλήγει στον αμαρκαρίστο Τεμπαντζέρα, που εύκολα πετύχε το γκολ (55'). Χωρίς λοιπόν να το καταλάβει, η κυπριακή ομάδα βρέθηκε να χάνει 0-2 κι απ' εκεί και πέρα άρχισε το τρέξιμο με το χρόνο. Κι αφού απέφυγε τα χειρότερα με τον Γουέσλι να πλασάρει στο 65' πάνω από τα δοκάρια (μετά από λάθος των Αλαμπί και Πατσατσόγλου), άρχισε επιτέλους να δείχνει το καλό της πρόσωπο επιθετικά. Πρώτα ο Ζουράφσκι (άστοχο ενκίνησει σουτ στο 67') και έπειτα ο Αγκουιάρ (άστοχο κεφαλιά στο 71') απείλησαν τους

Ρουμάνους, αλλά η ουσία ήταν ότι: Από τη μια η Ομόνοια δεν είχε υπομονή στο παιχνίδι της κι από την άλλη δεν είχε συνέχεια στην απόδοσή της. Αυτά τα δυο «πλην» ήταν αρκετά για να φύγει η ηγπεδούχος με μηδέν παθητικό και να ετοιμάσει το ταξίδι της στην Κύπρο έχοντας πια σοβαρό προβάδισμα για πρόκριση στον 4ο πρικριματικό γύρο του Γιουρόπα Λιγκ. Πατί, κακά τα ψέμματα: Όταν λέμε ότι το 2-0 θεωρείται «ιδανικό» σε αγώνες των Κυπέλλων Ευρώπης, εννοείται ότι το φαβορί πλέον για πρόκριση δεν είναι η νητημένη του πρώτου αγώνα αλλά η νικήτρια. Κι αυτή, ήταν η Βασλούι...